

Arrest

nr. 340 573 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd en advocaat A. VERMEERBERGEN *loco* advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 1 oktober 2024, dient op 2 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 16 januari 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 19 maart 2025.

1.3. Op 8 juli 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 8 juli 2025 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Afghaanse nationaliteit, ben je van Pathaanse origine en soennitisch moslim. Je bent geboren in het dorp Deganan, gelegen in het district Lalpur van de provincie Nangarhar waar je ook je hele leven woonde met je ouders, broers en zussen.

In 2019 heeft je broer [N.] (OV [...]) Afghanistan verlaten en is naar België gereisd. Op 21 augustus 2020 diende hij een verzoek om internationale bescherming in en op 11 juni 2021 werd hem internationale bescherming, meer bepaald subsidiaire bescherming omwille van willekeurig binnenlands geweld toegekend.

In 2020 stierf je patronale oom. Wanneer zijn lichaam werd overgebracht naar het dorp teneinde hem te begraven, werden jullie aangevallen door de taliban omdat je neven samenwerkten met de Amerikanen. In het gevecht dat hierop volgde, stierf een talib uit het naburige dorp en werd een van je neven verwond.

De taliban zond vervolgens brieven waarin ze jullie met de dood bedreigden omdat jullie ongelovige Amerikanen hadden beschermd. Tevens werd jullie huis regelmatig aangevallen.

Hierna werd je vader aangesteld als commandant van de volksbeweging, de arbaki, waartoe ook je neven behoorden. Zij stonden in voor de veiligheid in je dorp.

Wanneer de machtsovername naderde besloot je vader om samen met je oudere broer [F.] en jou Afghanistan te verlaten. Initieel trachtten jullie Afghanistan te ontvluchten via de luchthaven in Kabul doch wanneer dit niet lukte, hebben jullie Afghanistan verlaten over land, via de grensovergang in Nimruz. Gedurende enkele maanden verbleven jullie in Iran waar je vader als landbouwer werkte. Vervolgens stuurde hij jou en je broer [F.] verder naar Turkije. Bij het oversteken van de grens tussen Iran en Turkije raakte je gescheiden van je broer en sedertdien is er geen nieuws meer over hem. Zelf verbleef je gedurende ongeveer tweeënhalf jaar in Turkije waar je werkte als afwasser in een Döner-restaurant en verbleef je bij de eigenaar alvorens verder te reizen naar Europa. Via Bulgarije, Servië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk kwam je naar België.

Op 2 oktober 2024 heb je een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te zullen worden door de taliban omwille van het werk van je vader als commandant van de volksbeweging.

Tijdens je verblijf in België heb je tweemaal een aanval gehad waarvan men vermoedt dat het epileptische aanvallen zijn en ben je in behandeling bij een psycholoog. Volgens je advocaat loopt je hierdoor het risico bij terugkeer naar Afghanistan gestigmatiseerd te zullen worden

Na een initieel verblijf in een opvangcentrum ben je ingetrokken bij je broer [N.]. Je volgt Okan-lessen.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: je eigen taskara (kopie), de taskara van je ouders (kopie), de taskara van je broer [N.] (kopie), de badges van je vader en neven (kopie), prints van twee Facebook-berichten waarin je vader vernoemd wordt, enkele foto's waarop je vader en/of neven te zien zijn tijdens hun werk als arbaki, een schoolattest uit België; en medische attesten, zijnde contactverslagen van de medische dienst van Fedasil waarbij uit het eerste verslag blijkt dat je aangaf dat je hoofdpijn had ten gevolge dat je geslagen werd in Turkije door de politiediensten, dat je psychologische ondersteuning vroeg omdat je je emotioneel heel gevoelig en gestresseerd voelde en dat je behandeld werd voor schurft. Uit het tweede contactverslag blijkt verder dat je bent beginnen roken omwille van de stress en de zorgen om je moeder in Afghanistan, dat je moeilijk kan slapen omdat je gedachten je wakker houden, dat je onderweg aan automutilatie hebt gedacht omdat je veel druk op jezelf legde vanwege je moeder die bijna al haar geld aan jouw vlucht had uitgegeven en daardoor in financiële moeilijke omstandigheden leeft en dat men aanvoelt dat psychologische begeleiding nodig is. Uit het contactverslag d.d. 14/10/2024 blijkt dat je op 13/10/2024 een aanval kreeg toen het brandalarm afging in het opvangcentrum en je het bewustzijn verloor. Men vermoedde een psychogene, niet-epileptische aanval. Het contactverslag d.d. 16/10/2024 spreekt over een mogelijke epileptische aanval en het contactverslag d.d. 18/10/2024 vermeldt dat je op 16/10/2024 een tweede aanval hebt gehad tijdens een geweldsincident (dat plaatsvond op school en waarbij je niet zelf betrokken was) waarbij je werd overgebracht naar het ziekenhuis. Het attest van het UZ Leuven, afdeling Kinderneurologie d.d. 23/10/2024-07/11/2024 meldt dat je gezien werd omwille van een vermoeden van epilepsie. Daarbij gaf je aan dat één van je jongere broertjes, je patronale oom en je patronale nicht gelijkaardige problemen kenden, dat je aanvoelt dat er drie duivels tegen je spreken, je dan een drukkend gevoel ervaart waarna het zwart wordt voor je ogen, je duizelig wordt en je nadien niet meer weet wat er is gebeurd. Dit type aanvallen kende je al in Afghanistan, vanaf je 7 à 8 jaar en je werd destijds behandeld door een geestelijke die je een nekhangar had gegeven en die je water liet drinken waarin heilige teksten waren opgelost. Men besluit in het verslag dat je paroxysmen van

bewustzijnsverlies (plotselinge, kortdurende aanvallen van bewustzijnsverlies) ondervindt waarvan de oorzaak (psychogeen, convulsieve syncope, epileptisch) onduidelijk is.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat je op het moment van je persoonlijk onderhoud op het CGVS een niet-begeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal van oordeel dat er in jouw hoede, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Daarnaast gaf je voogd tijdens je interview op de DVZ aan dat je last had van epileptische aanvallen toen je in het opvangcentrum verbleef en dat je psychologische problemen kent doordat je op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebt en je lang onderweg bent geweest waardoor je niet altijd details kan geven (Vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 13 januari 2025, vraag 3.8-toevoeging voogd). Terzake werd er door je advocate per email d.d. 20 mei 2025 de medische attesten overgemaakt met de contactverslagen en het verslag van het UZ Leuven waarin men besluit dat je paroxysmen van bewustzijnsverlies (plotselinge, kortdurende aanvallen van bewustzijnsverlies) ondervindt waarvan de oorzaak (psychogeen, convulsieve syncope, epileptisch) onduidelijk was. Voorgaande opmerking van je voogd bij de DVZ indachtig werd je bij aanvang van je persoonlijk onderhoud bevraagd hoe het met jou ging en of je jezelf in staat voelde om te spreken over de redenen van je verzoek om internationale bescherming, hetgeen je bevestigde (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 19 maart 2025, verder CGVS, p. 2-3). Er werd tevens gepolst naar de aanvallen die je in het opvangcentrum kende waarbij je aangaf dat je één aanval in het opvangcentrum kende en een tweede aanval plaatsvond in je school (CGVS, p. 3). Je voogd overhandigde bij aanvang tevens een attest waaruit bleek dat je veel verdriet hebt en dat er sprake is van een traumatische voorgeschiedenis (CGVS, p. 3). Gegeven dat een persoonlijk onderhoud altijd als enigszins stressvol kan worden ervaren, werd je op het hart gedrukt dat je moest melden mocht je iets voelen alsook dat je steeds om een pauze mocht vragen en dat je je niet gehaast moest voelen (CGVS, p. 3-4). Voorts werd er tijdens je persoonlijk onderhoud tweemaal een pauze ingelast waarbij werd gepolst of je jezelf nog steeds oké voelde alsook of je nog kon verdergaan, hetgeen je bevestigde (CGVS, p. 13-14, p. 23). Aan het einde van je onderhoud werd nagegaan of je in staat was geweest alles te vertellen waarom je nood hebt aan internationale bescherming, hetgeen je eveneens bevestigde. Tevens gaf je aan zowel de tolk als de vragen goed begrepen te hebben. Tot slot heb je zelf, noch je voogd of je advocaat aan het einde van je onderhoud opmerkingen gemaakt die erop zouden wijzen dat je niet in staat zou zijn geweest om je persoonlijk onderhoud te voeren en volwaardige verklaringen af te leggen (CGVS, p. 29-30). Uit het verloop van je persoonlijk onderhoud kan evenmin worden afgeleid dat je niet in staat was om op adequate wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van je verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. Je hebt evenmin een reëel risico op ernstige schade van de Vreemdelingenwet aangetoond.

Vooreerst vrees je namelijk gedood te zullen worden door de taliban omwille van je vaders werk als commandant bij de arbaki in je regio (CGVS, p. 13, Vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 13 januari 2025, vraag 3.4 & 3.5).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](#), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot Afghaanse veiligheidsdiensten behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. In casu je vader en neven die van 2020 tot aan de machtsovername bij de Arbaki in Lalpur werkzaam zouden zijn geweest.

Er kunnen evenwel de nodige bedenkingen gemaakt worden bij je vader voorgehouden profiel als commandant van de Arbaki of volksbeweging.

Zo gaf je initieel aan dat je vader leiding gaf aan zo'n 20 tot 25-tal soldaten, dat hij altijd zelf in de controlepost aanwezig was en dat zijn geweer altijd naast zijn hoofd lag (CGVS, p. 23). Voorts kon je nog meedelen dat hij de lonen in de stad ging ophalen en uitbetaalde (CGVS, p. 23). Voordien was hij landbouwer en werkte op de velden (CGVS, p. 23). Geïnformeerd naar zijn fysieke paraatheid, gaf je vervolgens aan dat je vader heel zwak was omdat hij mager was en een roker was doch dat hij altijd op de velden had gewerkt (CGVS, p. 24). Echter blijkt uit de verklaringen van je broer [N.], die door het CGVS gehoord werd op 17 mei 2021, aldus ruim nadat je vader als commandant van de Arbaki zou begonnen zijn, dat je vader al drie à vier jaar ziek thuis zou hebben gezeten (notities van het persoonlijk onderhoud van [M.N.] d.d. 17/05/2021 verder CGVS [N.], p. 5). Over het feit dat je vader commandant van de volksbeweging of Arbaki was, zegt hij in het geheel niets. Nochtans gaf je zelf aan dat er op dat moment contact was met je broer die zich in België bevond (CGVS, p. 25). Aldus valt niet in te zien dat je broer [N.] het werk van je vader als commandant niet zou hebben vermeld wanneer hem hier specifiek naar gevraagd werd. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van je vaders tewerkstelling dan ook danig.

Voorts geef je aan dat de aanleiding voor je vader om als commandant voor de Arbaki te werken, teruggaat naar de dreigbrieven en aanvallen van de taliban na de (natuurlijke) dood van je oom en de aanval van de taliban op diens begrafenis waarna dreigbrieven en verschillende aanvallen van de taliban volgden (CGVS, p. 12-13). Echter, een bewijs van de dood van je oom heb je niet (CGVS, p. 17), de namen van de neven die voor de Amerikanen werkten, herinner je jezelf niet meer (CGVS, p. 16-17), de dreigbrieven waarvan sprake leg je niet neer (CGVS, p. 17) en je weet niet van welke talibs ze afkomstig waren noch wie de talibs waren die jullie aanvielen (CGVS, p. 18-19), noch heb je hierover gesproken met je vader (CGVS, p. 19). Of je vader en andere familieleden naar aanleiding van de dreiging door de taliban aan hun adres, de overheidsdiensten hebben ingelicht, wist je evenmin (CGVS, p. 18). Voorgaande mag ten zeerste verbazen. Immers blijkt uit informatie van de media destijds dat de overheid de taliban in 2019 heeft kunnen verdrijven uit de regio. Aldus is het merkwaardig dat de taliban alsnog regelmatig jullie huis konden aanvallen. Bovendien is het tevens merkwaardig dat je er geen zicht op hebt of de familie de hulp van de overheid heeft gezocht en aldus of en welke hulp jullie hebben gekregen. In deze dient in rekening gebracht te worden dat je – overeenkomstig je overige verklaringen - ten tijde van je vertrek en aldus op het moment dat je vader werkzaam was als Arbaki slechts 12 jaar oud geweest moet zijn en dat je op het moment van je persoonlijk onderhoud 16 jaar oud was. Bijgevolg kan niet van jou verwacht worden dat je alle details van je vaders werkzaamheden zou kennen of zou kunnen meedelen. Wel is het frappant dat je jezelf hierover evenmin hebt geïnformeerd (CGVS, p. 19) in het kader van je verzoek om internationale bescherming en je opgeworpen asielaanvraag waarvan het werk van je vader net het kernelement is. Immers blijkt dat je niet alleen nog in contact staat met je vader (CGVS, p. 10) en je overige familieleden in Afghanistan (CGVS, p. 11) maar ook dat je woonachtig bent bij je meerderjarige broer in België (CGVS, p. 5) die in de voorbije jaren eveneens de asielprocedure in België doorlopen heeft, waarbij je voorts een voogd werd toegewezen en je door gespecialiseerde advocaten wordt bijgestaan. Aldus kan wel verwacht worden dat je jezelf, met het nodige advies en bijstand, naar aanleiding van je persoonlijk onderhoud bijkomend zou hebben geïnformeerd over enkele basiselementen teneinde je vader werkzaamheden aannemelijk te maken.

Je staft je vaders werk en dat van je neven met kopieën van hun badges, enkele prints van Facebook en foto's genomen tijdens hun werkzaamheden waarop ze te zien zijn terwijl ze een wapen dragen. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude** van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt evenwel dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten – in casu de badges - bijzonder relatief. Voorts kan uit de foto's evenmin zonder

meer afgeleid worden dat je vader daadwerkelijk tewerkgesteld was als Arbaki. Voor wat betreft de Facebookprints dient aangestipt dat je vader niet te zien is op de foto's (CGVS, p. 14) en hoewel zijn naam vermeld wordt, kan aldus niet zonder meer aangenomen worden dat deze vermelding betrekking heeft op je vader dan wel een naamgenoot, noch kan uitgesloten worden dat deze print gemanipuleerd werd. Het Facebookprofiel [O.O.] waarop deze berichten d.d. 26/5/2021 en 7/5/2021 zouden zijn geplaatst is niet publiek toegankelijk waardoor niet kan gecontroleerd worden of dergelijke berichten daadwerkelijk werden geplaatst. Documenten ter ondersteuning van een verzoek om internationale bescherming kunnen bovendien enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen hetgeen in casu niet het geval is zoals blijkt uit bovenstaande.

Het geheel aan bovenstaande bevindingen doet bijgevolg ernstig twifelen aan het voorgehouden werk van je vader als commandant van de Arbaki.

Hoe dan ook, zelfs al wordt nog aangenomen dat je vader daadwerkelijk gedurende een klein jaar werkzaam was als commandant van de Arbaki, quod non, dan nog kunnen er de nodige vragen worden gesteld bij de voorgehouden problemen die hij hierdoor vreesde. Je haalt aan dat je vader samen met jou en je broer [F.] besloot te vluchten op het moment dat de Taliban de macht in het land overnamen, dat hij jullie vanuit Iran verder stuurde doch zelf uit geldgebrek daar bleef, niet terugkeerde naar Afghanistan en waar hij op heden nog steeds zou verblijven (CGVS, p. 6, p. 10). Echter werd bij nazicht op sociale media het Facebookprofiel van je vader teruggevonden. Hoewel je voorhield niet te weten of hij Facebook gebruikte, gaf je vervolgens wel aan dat het je vader betrof op het voorgelegde en teruggevonden profiel (CGVS, p. 22). Uit dit profiel kan afgeleid worden dat hij op 17 december 2024 zijn profiel updatete met een foto van hemzelf. Tevens kon afgeleid worden dat je vader berichten van je broer [N.] op Facebook likete, onder meer een bericht van 20 juni 2021, aldus kort voor jullie vertrek uit Afghanistan. Voorts blijkt er d.d. 23/04/2023 een foto geplaatst te zijn met het bijschrift 'Feeling sad in Lalpur'. Hiermee geconfronteerd gaf je aan dat het een oude foto is die misschien door je broer werd gepost (CGVS, p. 22). Tot slot blijkt uit een andere foto dat je vader voor een wagen staat voorzien van een Afghaanse nummerplaat uit Herat. De precieze datum van dit laatste bericht werd bij het nazicht niet opgeslagen door het CGVS en kan niet meer teruggevonden worden aangezien - merkwaardig genoeg - de facebookprofielen van je vader en je broer niet meer toegankelijk zijn sinds je hiermee geconfronteerd werd tijdens je persoonlijk onderhoud. Doch op basis van de reacties op het bericht, waarbij staat aangegeven dat ze dateren van 1 jaar geleden, kan worden afgeleid dat deze foto ruim na jullie beweerde vertrek uit Afghanistan werd geplaatst. Voorgaande vaststellingen op Facebook en de bevinding dat u initieel het bestaan van de profielen trachtte achter te houden alsook dat ze vervolgens werden verwijderd, doen ernstige vermoedens rijzen dat u niet alleen in contact staat met uw vader en hij goed op de hoogte is van het verloop van uw verzoek om internationale bescherming, het doet eveneens ernstige vermoedens rijzen dat uw vader zich momenteel in Afghanistan bevindt. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige verblijfplaats en activiteiten van jouw vader toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan.

Wat jouw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die de Afghaanse veiligheidsdiensten behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen dergelijke zaken aan.

Zo blijkt dat je moeder samen met je broers en zussen in Afghanistan verblijven en dat ze geen problemen hebben gekend (CGVS, p. 11). Je houdt wel voor dat jullie wisten dat er problemen zouden opduiken en dat jullie daarom niet (thuis) gebleven zijn (CGVS, p. 11) maar ook dat de Taliban niets doet tegen vrouwen en kinderen (CGVS, p. 11). Bevraagd waarom jij dan als 12-jarige jongen Afghanistan diende te verlaten, geef je aan dat niet te weten (CGVS, p. 11). Echter dient te worden aangestipt dat je moeder bij haar broer, jouw maternale oom, in Lalpur verblijft op slechts zo'n 20 à 25 minuten van jullie eigen huis (CGVS, p. 6, p. 10). Dat de Taliban niet weten waar ze zich bevinden en anders wel achter hen aan zouden komen (CGVS, p. 10) overtuigt niet. Immers gezien de korte afstand tussen jullie huis en hun huidige verblijfplaats, bovendien bij haar eigen broer, valt hoegenaamd niet in te zien dat de Taliban, mochten ze daadwerkelijk op zoek zijn naar uw familieleden om wraak te nemen dan wel om hen onder druk te zetten teneinde uw vader te vinden of te treffen, niet bij machte zouden zijn om hen aldaar op te zoeken, minstens nazicht te doen.

Het loutere feit dat je mogelijks een familielid bent van een vroeger lid van de Arbaki waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Je haalt namelijk geen geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat jouw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. Je toont niet aan dat jij in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.

Daarnaast wierp jouw advocate aan het einde van het persoonlijk onderhoud op dat je omwille van jouw medischpsychische problematiek een risico op stigmatisering loopt (CGVS, p. 29-opmerkingen advocaat). Het CGVS benadrukt dat bij deze beoordeling rekening wordt gehouden met de inherente kwetsbaarheid van (minderjarigen en in het bijzonder) personen met psychische problemen. Er kan evenwel noch uit de beschikbare informatie noch uit de door u aangebrachte elementen in concreto besloten worden dat u in geval van terugkeer in een situatie zal terechtkomen die gelijkgesteld kan worden aan vervolging. Een negatieve perceptie ten aanzien van personen met medische of psychische problemen kan resulteren in stigmatisering. Doch bij de beoordeling of stigmatisering van ernstig mentaal of fysiek zieke persoon en de eventuele slechte behandeling die hem of haar te beurt valt door toedoen van de maatschappij kan gekwalificeerd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient de ernst van deze discriminatie en de slechte behandeling in ogenschouw te worden genomen. Dergelijke persoonlijke elementen bij uitstek dienen door jou te worden aangebracht. Het louter aantonen van een (zeer ernstige) psy- en of medische problematiek kan niet volstaan voor de toekenning van een beschermingsstatus. Het is niet zo dat iedere Afghaanse verzoeker met een (eventueel zeer ernstige) medische of psychische problematiek per definitie 'vluchteling' conform de criteria van de Conventie van Genève is. Het tegendeel wordt in casu tot dusver in ieder geval niet aangetoond.

Bovendien zijn er wat jou betreft zijn er geen elementen voorhanden die kunnen aantonen dat jij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gestigmatiseerd. Zo dient aangestipt dat uit het medisch attest blijkt dat je ten aanzien van de artsen aangaf dat je reeds sedert je 7 à 8 jaar deze problemen ondervindt en dat je patronale oom en nicht alsook je jongere broertje gelijkaardige problemen kenden. Echter kan nergens uit je verklaringen afgeleid worden dat jij of je andere familieleden omwille van jullie aanvallen werden gestigmatiseerd of gediscrimineerd. Je gaf ten overstaan van het CGVS aan dat je destijds thuis bij je moeder bleef, haar hielp en verder speelde met andere kinderen (CGVS, p. 8). Je hield weliswaar voor dat je niet naar school ging, doch deze bewering strookt niet met de verklaringen van je broer in diens verzoek om internationale bescherming d.d. 2020 waarin hij aangaf dat hij maar ook jij naar school ging. Naar aanleiding van de bijkomende opmerking betreffende stigmatisering door je advocaat, werd je bijkomend hierover bevraagd, namelijk of je omwille van je medische en/of psychische klachten problemen zal kennen, doch gaf je slechts aan dat je niemand zal hebben die voor jou verantwoordelijk kan zijn en dat er geen goede dokters zijn (CGVS, p. 30). Je vermeldt zelf aldus op geen enkel moment dat je anders behandeld zou worden door je omgeving in Afghanistan omwille van je medische problematiek, noch maak je enige melding van discriminatie ten aanzien van je familieleden met gelijkaardige medische problemen, voor of na de machtsovername door de Taliban. Hoewel kan worden opgeworpen dat – zo blijkt uit de voorgelegde medische attesten - de klaarblijkelijk voorgestelde behandeling voor uw aanvallen destijds hoogst bedenkelijk is daar deze er in bestond dat een geestelijke jou water, waarin het heilige schrift was gedrenkt, liet drinken waarna het tijdelijk beter ging, volstaat deze aanname evenmin om te besluiten dat jij als 'vluchteling' conform de criteria van de Conventie van Genève vervolging dient te vrezen.

Er dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Je dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Bovendien blijkt uit de medische verslagen die je hebt voorgelegd dat je tweemaal een aanval gehad hebt waarvan de oorzaak nog niet duidelijk was. Hierbij verloor je kort het bewustzijn. Vooralsnog blijkt nergens uit dat je bij terugkeer naar Afghanistan, ten gevolge jouw ziekte en daardoor buiten jouw wil om handelingen zou stellen die onder één van de (sharia-)wetten van de Taliban verboden zijn of die een reactie vanwege de Taliban zouden uitlokken.

Wat dit betreft kan eveneens verwezen worden naar het feit dat je in geval van terugkeer terecht kan bij jouw familiaal netwerk en opgevangen wordt in een vertrouwde omgeving, wat jouw herintegratie vergemakkelijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten

waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Een dergelijk risico moet steeds getoetst worden aan enkele objectieve vaststellingen om concreet aannemelijk te zijn. Hoewel niet betwijfeld wordt dat je met medische problemen kampt, registreerde ACLED in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 in jouw provincie Nangarhar 29 dodelijke burgerslachtoffers. Gelet

hierop en op het feit dat je kan rekenen op de hulp van je familieleden, is er dan ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade ingevolge willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

“a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid

heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_2_0231214.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de **SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad** van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land

zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 12-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven onder de vleugels van je vader en moeder (CGVS, p. 8) waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al in zekere mate gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waar je het hebt over de veiligheidssituatie in

je regio (CGVS, p. 8). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van 9 maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Hoewel je volgens je verklaringen een drietal jaren onderweg bent geweest, dient te worden opgeworpen dat je deze periode hoofdzakelijk in Iran en Turkije hebt doorgebracht (CGVS, p. 6, p. 19).

Je hebt ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je nog in contact staat, dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je jezelf desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Voor wat betreft je verblijf in België blijkt dat je bij je broer [N.] inwoont (CGVS, p. 5) en Okan-klassen (CGVS, p. 15) volgt waarvan je een bewijs voorlegt. Voorts gaf je aan dat je het leven hier al gewoon bent en alles al geleerd hebt in het opvangcentrum, op school en via je broer (CGVS, p. 27-28)

Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat je deze waarden en normen op zo'n korte periode ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat je er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat je gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De overige documenten die je in het kader van je verzoek om internationale bescherming hebt voorgelegd vermogen niet om bovenstaande beoordeling nog te wijzigen. De taskara van jezelf, je ouders en broer zijn een aanwijzing voor jullie nationaliteit en identiteit dewelke vooralsnog niet worden betwist. Het schoolattest staaft enkel dat je Okan-onderwijs in België volgt.

De opmerkingen die naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud werden overgemaakt, werden in rekening gebracht bij de beoordeling van je verzoek om internationale bescherming.

De informatie waarop het CGVS zijn beoordeling baseert, werd aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 4, 24 en 47 van het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, van artikel 10 lid 3, b) van de Procedurerichtlijn, van de motiveringsplicht, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat er geen rekening gehouden werd met het hoger belang van het kind en wijst erop dat er een positieve verplichting bestaat in hoofde van de commissaris-generaal om zijn hoger belang als kind in kaart te brengen en af te wegen. Hij stelt dat hij vermoedelijk aan epilepsie lijdt, dat hij in situaties van overmatige stress regelmatig zijn bewustzijn verliest en dit onder meer na een consultatie bij de psycholoog of bij het afgaan van het brandalarm. Hij preciseert dat hij in oktober 2024 op korte tijd twee aanvallen gehad heeft, overgebracht werd naar het ziekenhuis en dat de afdeling Kinderneurologie een vermoeden van epilepsie attesteerde. Hij stelt dat zijn jongere broer, paternale oom en paternale nicht aan een gelijkaardige problematiek lijden. Hoewel hij sinds zevenjarige leeftijd hieraan lijdt, zou hij in Afghanistan enkel behandeld zijn geweest door een geestelijke die hem een nekhangertje liet dragen. Uit de contactverslagen blijkt volgens hem dat hij psychologisch begeleid moet worden daar hij niet over zijn gevoelens en medische problemen spreekt uit angst de controle te verliezen. De bezorgdheden van de artsen, de triggers van zijn aanvallen in combinatie met zijn perceptie op zijn ziektebeeld, maken volgens hem dat hij uiterst kwetsbaar is. Omdat hij al op twaalfjarige leeftijd Afghanistan verlaten heeft, zou hij geen ervaring hebben met het huidige Afghanistan onder het talibanbewind. Bij terugkeer zou hij geen pedagogisch verantwoorde opvolging kunnen genieten zoals in België en zullen zijn aanvallen opnieuw getriggerd worden. Zijn situatie zal alleen maar achteruitgaan. Hij vervolgt dat de kans zeer reëel is dat hij afgestraft zal worden voor zijn gedragingen en emoties die voortvloeien uit psychometrische problemen en dat mensen met mentale gezondheidsproblemen vaak gestigmatiseerd worden in Afghanistan.

Hij wijst erop dat de commissaris-generaal perfect op de hoogte is van de risico's voor personen die niet voldoen aan de verwachtingen en voorschriften opgelegd door de taliban. Hij stelt dat niet van hem verwacht kan worden dat hij in België kan inschatten welke gedragingen of denkbeelden hem bij terugkeer problemen kunnen opleveren te meer nu hij bij vertrek slechts twaalf jaar oud was en Afghanistan toen niet onder de controle stond van de taliban. Hij acht het niet redelijk, gezien zijn medische situatie, dat de *protection officer* van hem verwachtte om zich in te leven in een hypothetische situatie van terugkeer naar Afghanistan.

Hij vervolgt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan identificeerbaar zal zijn als iemand die om internationale bescherming heeft verzocht in Europa en dat hij niet in staat is om het gewenste sociale gedrag te vertonen. Hij wijst op zijn gebied van herkomst, namelijk de provincie Nangarhar, wat één van de vier zwaarst getroffen regio's in het land is, een bolwerk voor ISKP vormt en waar TTP aanwezig is. Vervolgens wijst hij op zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, stipt hij aan dat hij op dit moment zestien jaar oud is en dat hij een belangrijk deel van zijn persoonlijkheidsvormende jaren in België doorbrengt. Hij verwijst verder opnieuw naar zijn psychometrische situatie en de nood die hij heeft aan een voorspelbare omgeving, een vertrouwde leerstructuur, intensieve individuele begeleiding en positieve bevestiging en feedback. Hij verwijst hiervoor naar een getuigenis van zijn klascoach die stelt dat het bij gebrek hieraan vaak fout loopt. Hij zou ook bijzonder moeilijkheden ondervinden bij het leren en begrijpen van wat van hem verwacht wordt en moet geholpen worden door leerkrachten. Hij herhaalt ook dat hij in Afghanistan niet terecht zal komen in een pedagogisch verantwoorde omgeving. Zijn voogd haalt in dit verband aan dat hij een moeilijk parcours aflegt, maar om hulp durft te vragen en openstaat voor ondersteuning. Hij wijst erop dat hij sinds februari 2025 psychologische begeleiding krijgt en dat hij zich bij de psychologe kwetsbaar durft opstellen. Hij gaat vervolgens in op de aanwezigheid van zijn broer in België, bij wie hij inwoont, wie voor hem een belangrijk steunfiguur is en die erkend werd als pleegouder. Zijn broer zou goed geïntegreerd zijn in België, de Nederlandse taal spreken, een opleiding gevolgd hebben bij de postschool en ook aan de slag zijn gegaan bij Bpost. Hij zou ook een multiculturele vriendengroep hebben. Verzoeker zou de taal snel geleerd hebben via zijn broer, wat bevestigd wordt door een begeleidster van pleegzorg Antwerpen. De aanwezigheid van zijn broer zou zijn integratie in België hebben versneld en zijn broer zou hem hebben aangemoedigd deel te nemen aan een zomerschool, een kamp van Bizon vzw en ervoor gezorgd hebben dat hij een studentenjob kon doen bij een pizzeria van een vriend. Hij meent dat de aanwezigheid van zijn broer beschouwd moet worden als een wezenlijk element bij de beoordeling van zijn verwestering en de wijze waarop hij bij een eventuele terugkeer naar zijn land zal worden gepercipieerd. Hij wijst erop dat iemand van Pleegzorg bevestigt dat hij en zijn broer erg sociaal zijn en met buurtbewoners een goed contact onderhouden. Omwille van de communicatie die hij in België heeft, zou hij traceerbaar en identificeerbaar zijn. Hij stelt dat hij vanaf september opnieuw school loopt bij het atheneum in Hoboken ook al kende hij een moeilijk schoolparcours. Hij meent dat hij bij terugkeer als oudste zoon van het gezin, verantwoordelijk geacht wordt voor het gedrag van zijn vrouwelijke familieleden, namelijk zijn moeder en drie zussen en mee ingeschakeld zal worden in

een systeem van gender apartheid, terwijl hij nooit geleefd heeft onder het talibanbewind. Hij wijst op de mensenrechtenschendingen door de taliban.

Zijn traject in België toont volgens hem aan dat hij is ondergedompeld in de Belgische samenleving en tijdens zijn maatschappelijke participatie onvermijdelijk in contact gekomen is met opvattingen, waarden en normen die eigen zijn aan de Belgische samenleving. Hij wijst opnieuw op zijn schooltraject en op de brieven die werden opgesteld door vrienden en goede kennissen die wijzen op zijn talenkennis en zijn goede eigenschappen.

Verzoeker vraagt de Raad om prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie in Luxemburg.

Vervolgens kaart hij aan dat er ernstige problemen zijn met de landeninformatie die de commissaris-generaal heeft ingewonnen en de manier waarop deze wordt toegepast. Hij meent dat er conclusies getrokken worden die niet correct zijn en gaat vervolgens over tot een uitgebreide bespreking ervan. Hij meent dat er nog steeds geen enkele informatie is voor de risico's die afgewezen asielzoekers uit België lopen bij en verwijdering naar Afghanistan en gaat uitgebreid in op de onder rapportering. Hij geeft aan dat er risico's zijn voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoekers, bespreekt onder meer de gelijkenissen en verschillen van zijn situatie ten aanzien van de Sufi en Elmi casus en gaat over tot een uitgebreide bespreking van de beschikbare landeninformatie. Hij voert aan dat niet van hem verwacht kan worden dat hij zelf zicht heeft op hoe zijn omgeving tegenover hem zal staan bij terugkeer.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken

- UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*, november 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022;
- *Asylos, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with social Media Activities*, November 2023, p. 42;
- Inschrijving zomerschool;
- Inschrijving Bizon;
- Schooldocumenten: observaties klascoach, schoolrapport;
- Attest pleegzorg;
- Verslag psycholoog;
- Steunbrieven;
- Brief pleegzorg;
- Brief voogd;
- Integratiebewijzen broer.

3.2. Op 7 januari 2026 maakt verzoeker een aanvullende nota over op grond van artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Steunbrief voogd;
- Steunbrief Rising You;
- Steunbrief pleegzorg;
- Steunbrief jongerencoach;
- Steunbrief buddy;
- Steunbrief leerkracht;
- Steunbrief leerlingenbegeleider OKAN;
- Attest Restoring Family Links;
- Attest studentenjob;
- Attest deelname YallaYalla kamp;
- Schoolrapport;
- Medische verslagen;
- Foto's integratie;
- Foto's reisweg, sociale media en hospitalisatie;
- Steunbrief YallaYalla monitor;
- Steunbrief overbuur;
- Foto's kamp YallaYalla;
- Foto's met vriendin.

3.3. Op 13 januari 2026 maakt verzoeker een aanvullende nota over, op grond van artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Brief begeleidster Minor Ndako;
- Foto's vader in Iran.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan de taliban omdat zijn neven voor de Amerikanen gewerkt hebben (NPO, p. 12) en omdat zijn vader tot aan de machtsovername als commandant tewerkgesteld was voor de volksbeweging (NPO, p. 24). Daarnaast vreest hij de taliban omwille van zijn verblijf in België.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

i) Er kunnen de nodige bedenkingen gemaakt worden bij het voorgehouden profiel van zijn vader als commandant van de Arbaki of volksbeweging omdat (a) zijn broer het werk van zijn vader als commandant nooit vermeld heeft; (b) hij geen bewijs heeft van de dood van zijn oom, terwijl hij de gebeurtenissen hierna nochtans aanduidt als zijn vaders aanleiding om als commandant voor de arbaki te werken; (c) hij zich de namen van de neven die voor de Amerikanen werkten niet meer herinnert; (d) hij de vermelde dreigbrieven niet neerlegt en niet weet van welke talibs deze afkomstig waren; (e) hij niet weet welke talibs hen hebben aangevallen; (f) hij niet weet of zijn vader of andere familieleden naar aanleiding van de dreiging door de taliban de overheidsdiensten hebben ingelicht; (g) de bewijswaarde van de kopieën van de werkbades van zijn vader en neven zeer relatief is, gezien uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het zeer gemakkelijk is om Afghaanse officiële documenten op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, te verkrijgen; (h) uit de neergelegde foto's niet zonder meer afgeleid kan worden dat zijn vader daadwerkelijk tewerkgesteld was als arbaki; (i) zijn vader niet te zien is op de neergelegde Facebookprints en hoewel zijn naam vermeld wordt, niet zonder meer kan worden aangenomen dat deze vermelding betrekking heeft op zijn vader dan wel een naamgenoot, noch kan uitgesloten worden dat deze prints gemanipuleerd werden; (j) documenten ter ondersteuning van een beschermingsverzoek enkel als bewijs worden aanvaard indien ze gepaard gaan met waarschijnlijke en coherente verklaringen, hetgeen *in casu* niet het geval is;

ii) Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekers vader daadwerkelijk gedurende een klein jaar werkzaam was als commandant van de Arbaki, *quod non*, dan nog kunnen er de nodige vragen gesteld worden bij de voorgehouden problemen die hij hierdoor vreesde omdat er op basis van zijn vaders Facebookprofiel vermoed kan worden dat verzoeker nog in contact staat met zijn vader, zijn vader goed op de hoogte is van zijn beschermingsverzoek en zijn vader zich momenteel in Afghanistan bevindt;

iii) Het loutere feit dat verzoeker mogelijk een familielid is van een vroeger lid van de arbaki waarvan hij *a priori* niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging is onvoldoende om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken, gezien hij geen geloofwaardige elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat zijn in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd en hij niet aantoont dat hij in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden;

iv) Er kan niet worden besloten dat verzoeker omwille van zijn medisch-psychische problematiek een risico op stigmatisering loopt omdat (a) hij op geen enkel moment vermeldt dat hij anders behandeld zou worden door zijn omgeving in Afghanistan omwille van zijn medische problematiek; (b) hij geen melding maakt van discriminatie ten aanzien van zijn familieleden met gelijkaardige medische problemen;

v) Verzoeker haalt geen elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie omdat (a) hij tot twaalfjarige leeftijd in Afghanistan verbleven heeft onder de vleugels van zijn ouders, waaruit kan afgeleid worden dat hij in Afghanistan al in zekere mate gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen; (b) hij afkomstig is uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit zijn verklaringen, waardoor niet gesteld kan worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden hem volledig onbekend zijn; (c) niet kan worden aangenomen dat hij, na een verblijf van negen maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer; (d) hij de jaren dat hij onderweg geweest is hoofdzakelijk in Iran en Turkije heeft doorgebracht; (e) hij nog een netwerk heeft in zijn regio van herkomst, waarmee hij nog in contact staat; (f) hij, hoewel er kan worden aangenomen dat hij tijdens zijn verblijf in België kennis gemaakt heeft met bepaalde westerse waarden en normen, nergens concreet aantoont dat hij deze waarden en normen op zo'n korte periode ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zijn fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van zijn identiteit en morele integriteit en dat van hem niet meer zou kunnen worden verwacht dat hij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon;

vi) De overige door verzoeker voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande beoordeling te wijzigen, daar (a) zijn taskara, die van zijn ouders en die van zijn broer een aanwijzing zijn voor hun nationaliteit en identiteit, dewelke vooralsnog niet betwist worden; (b) het schoolattest enkel staft dat hij OKAN-onderwijs in België volgt; (c) de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud in rekening gebracht werden bij de beoordeling van zijn beschermingsverzoek.

4.3.3. Ter zitting, in zijn verzoekschrift en in zijn aanvullende nota voert verzoeker nog een vrees aan omwille van "verwestering".

4.3.3.1. Uit de beschikbare objectieve landeninformatie blijkt wat volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de*

facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerend is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de '*civic space*' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van

een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificceert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog onvervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale NGO's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 24; EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023; EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en

was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*, 8 december 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer

voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "Immigration Department", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie "Islamitische Staat in de provincie Khorasan" (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als "poor guys" of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18). De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkele van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidsstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

4.3.3.2. Zoals blijkt uit de bespreking *infra*, wordt *in casu*, op basis van verzoekers verklaringen ter terechtzitting alsook op basis van de bijkomende documenten gevoegd bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota's vastgesteld dat er heden niet te veronachtzamen elementen voorliggen die relevant zijn in het kader van een risico-analyse omwille van een toegeschreven verwestering of toegeschreven normoverschrijding. De beoordeling van de nood aan internationale bescherming beperkt zich niet tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar vereist ook een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade in het licht van actuele landeninformatie en de huidige individuele omstandigheden van de verzoeker.

Het wordt niet betwist dat verzoeker Afghanistan verlaten heeft rond de machtsovername door de taliban. Hij was op dat moment, midden 2021, slechts twaalf jaar oud. Hij bevindt zich bijna vijf jaar buiten Afghanistan, verblijft inmiddels één jaar en vier maanden in België bij zijn broer en hij is bovendien nog steeds minderjarig. Dit zijn elementen die door de commissaris-generaal op geen enkel moment betwist worden en moeten meegenomen worden in voornoemde risico-analyse.

In de mate dat verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan in 2021 opgroeide in de Afghaanse gebruiken, waarden en normen zoals ze bestonden voor de machtsovername door de taliban en als twaalfjarige daar deels door gevormd was, heeft hij heden echter ook een zeer significante periode in zijn vormende jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. Gelet op zijn zeer jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan en zijn jonge leeftijd bij aankomst in België speelde een groot

deel van verzoekers puberteit en adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, zich af in België, een geseculariseerde samenleving. Bovendien heeft hij, nadat hij Afghanistan verlaten heeft, een reisweg gekend die drie jaar geduurd heeft en heeft hij gedurende die periode voornamelijk in Iran en Turkije verbleven (NPO, p. 6, 19-20).

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit de stukken van het administratief dossier, het verzoekschrift, verzoekers aanvullende nota's en de verklaringen ter terechtzitting dat verzoeker zich tijdens zijn verblijf van iets minder dan anderhalf jaar in België bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt. De motieven in de bestreden beslissing kunnen, gelet op de informatie die nog werd bijgevoegd nadat de bestreden beslissing genomen werd, niet overeind blijven. De stukken gevoegd bij zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota's bieden immers een duidelijk beeld van de invulling die verzoeker gegeven heeft en tracht te geven aan zijn verblijf in België en gaan verder dan een loutere poging tot het zich aanpassen aan de omstandigheden van zijn verblijf hier.

Er liggen talrijke uitgebreide verklaringen voor, afkomstig van verschillende personen met een verschillend profiel, waardoor er een zekere bewijswaarde aan wordt toegekend. Verzoeker voegt vooreerst verschillende stukken toe die zijn schoolparcours in België illustreren. Hij is in België op 1 september 2025 gestart met OKAN onderwijs (verzoekschrift, stuk 5). Verzoekers pleegzorgbegeleider bevestigt dat verzoeker sinds september 2025 gestart is in het Koninklijk Atheneum in Hoboken. Hij voegt toe dat gebleken is dat verzoeker nood heeft aan bijkomende ondersteuning, maar dat hij desondanks graag leert en dagelijks naar school gaat. Hij geeft aan dat het in het begin moeilijk was om zich gedragsmatig staande te houden binnen de schoolse setting, maar dat hij door gerichte ondersteuning en duidelijke afspraken vooruitgang geboekt heeft en dat hij open staat voor begeleidingsgesprekken (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 3). Verzoekers voogd wenst nog een genuanceerd beeld te schetsen en wijst op het traject dat verzoeker al afgelegd heeft sinds zijn aankomst in België. De voogd geeft aan dat verzoeker in Afghanistan nooit naar school gegaan is en analfabeet is, waardoor de gesprekken tussen hen in het begin liepen via een tolk of met zijn broer als tussenpersoon. Verzoeker stelt zich volgens hem heel open en vertelt veel over zijn verblijf in Turkije en zijn reis naar België die zwaar en traumatisch was. De voogd vervolgt dat verzoeker aangegeven heeft nood te hebben aan psychologische ondersteuning en dat hij diende te wachten om onderwijs te volgen. Omwille van een conflict waardoor hij op school geschorst werd, stond zijn schoolcarrière even *on hold*, maar zou hij zich geëngageerd hebben om actief te blijven en af en toe gewerkt hebben in een pizzeria. De voogd geeft aan dat verzoeker op 1 september opnieuw zal starten in het Atheneum van Hoboken. Hij voegt nog toe dat verzoeker een jongen is van zestien jaar met een bijzonder zware rugzak, dat hij soms minder gepast gedrag vertoont, maar hierover kan reflecteren (aanvullende nota 13 januari 2026, stuk 12). Zijn klascoach wenst in een brief van maart 2025 enkele momentopnames te delen en geeft aan dat het hoogstnoodzakelijk is om aan verschillende noden te kunnen werken. Hij legt uit dat in de huidige schoolsituatie vaak onvoldoende ingespeeld kan worden op de noden waardoor verzoeker vaak een gedrag lijkt te stellen dat niet gepast is en een negatief effect heeft op het welbevinden/de veiligheid/ het leren van medeleerlingen. Hij meent dat indien beter ingespeeld kan worden op verzoekers noden, een groot deel van dat gedrag zal kunnen veranderen. Hij somt vervolgens de verschillende noden op en licht ze uitvoerig toe (verzoekschrift, stuk 7a). Het rapport van 2024-2025 geeft in essentie aan dat verzoeker aangeleerd wordt hoe hij zich moet gedragen in een klasgroep en wordt aangegeven dat zijn leerkrachten hem graag verder begeleiden in zijn zoektocht hoe hij zich moet gedragen, wat er verwacht wordt en waar de grenzen liggen. Er wordt aangegeven dat verzoeker de leerkrachten op school al meer lijkt te vertrouwen en dat er gewerkt wordt aan een positief zelfbeeld (verzoekschrift, stuk 7). Het doelen-schoolrapport OKAN 2025 -2026 maakt zowel melding van positieve punten als van verbeterpunten (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 11). Verzoekers klasleerkracht geeft op 29 december 2025 aan dat het niet gemakkelijk is om verzoeker in de klas te hebben omdat hij heel moeilijk kan omgaan met gezag of autoriteiten, snel in verzet gaat en zich moeilijk kan houden aan algemene regels en afspraken. Hij preciseert in dit verband dat verzoeker vaak de grens opzoekt, die vervolgens overgaat en dan achteraf niet goed kan begrijpen wat er fout liep. Hij stelt dat verzoeker onder veel stress gebukt gaat en door schaamte en een grote onzekerheid niet komt tot leren, maar wel de eerste is om touwtjes in handen te houden bij de niet-schoolse activiteiten. Volgens hem liggen zijn interesses overduidelijk in de horeca omdat hij een harde werker is. Hij zou uitvoerig vertellen over zijn vriendinnetje. Hij besluit dat er volop bekeken wordt welk alternatief schooltraject met meer praktijk voor verzoeker is weggelegd (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 6). Een leerlingenbegeleider van OKAN getuigt dat verzoeker een jongere is die wil leren en zich inzet voor zaken waarvoor hij gemotiveerd is. Hij stelt dat hij ervan overtuigd is dat hij zich nog in een leer-en-groeiproces bevindt en dat hij in België verdere kansen zal krijgen om zich te ontwikkelen (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 7). Verzoekers jongerencoach geeft aan dat verzoeker in begeleiding gegaan is nadat de school aangegeven had dat hij het zichtbaar moeilijk had in de klas en hij een geruime tijd een hoog stressniveau heeft, wat invloed heeft op zijn concentratie en zelfregulatie met anderen. Hij acht het belangrijk erop te wijzen dat die begeleiding niet opgelegd werd, maar voortkomt uit verzoekers eigen bereidheid. Naast de moeilijkheden die verzoeker ervaart, wenst de coach erop te wijzen dat verzoeker een warme, zorgzame en behulpzame jonge is. Verzoeker maakt vooruitgang in de kennis van zijn Nederlands en er wordt gewerkt rond attitude, grenzen en verantwoordelijkheden, waarin hij ook vooruitgang boekt.

Verzoeker wordt omschreven als een nog zoekende jongen van zestien. De coach voegt toe dat zijn gedrag soms niet gepast is, maar dat dit ook benoemd en begrensd wordt. Hij acht het belangrijk om zijn zoektocht te begrijpen in het licht van de zware rugzak die hij met zich meedraagt. Hij prijst nog zijn doorzettingsvermogen en engagement om aan zijn toekomst te bouwen (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 4). Het geheel van de voorgaande getuigenverklaringen toont dat aan dat verzoeker onderwijs volgt en in het kader hiervan een uitgebreide begeleiding krijgt. Hoewel wordt aangekaart dat het bij aanvang zeer moeilijk was voor verzoeker om zich aan te passen en hierbij om te gaan met gezag, regels en structuur binnen de schoolse omgeving, wordt hij door zijn leerkrachten en begeleiders geprezen voor zijn groei hierin en vooral voor het feit dat hij open staat om hierover te reflecteren. In de verschillende getuigenissen benadrukken zijn begeleiders en leerkrachten meermaals dat verzoeker vooruitgang boekt en geboekt heeft en dat zij hem hierin blijven ondersteunen en helpen in zijn zoektocht. Dat die positieve evolutie zich nog verder heeft doorgezet blijkt nog uit de bespreking van de documenten hieronder.

Voorts blijkt dat verzoeker omringd wordt door een ruim ondersteunend netwerk in België. Dit blijkt niet alleen uit de hierboven beschreven getuigenissen, maar ook uit de aanwezigheid van zijn broer, aan wie in België de internationale beschermingsstatus toegekend werd en die reeds geruime tijd in België verblijft. Bovendien is het van belang om aan te stippen dat het netwerk dat verzoekers broer biedt, mede kadert binnen de pleegzorg en dat op de manier waarop zij met elkaar omgaan alsook de wijze waarop zijn broer invulling geeft aan zijn verblijf in België, een duidelijk zicht wordt geboden via allerlei stukken, die hieronder worden besproken.

In het pleegzorgattest van 29 januari 2025 verklaart Pleegzorg Provincie Antwerpen dat verzoekers broer M.N. een erkend pleeggezin is (verzoekschrift, stuk 12). De stukken die betrekking hebben op verzoekers broer, tonen aan dat die laatste in 2021-2022 de cursus maatschappelijke oriëntatie voltooid heeft, dat hij tewerkgesteld is bij de Post en lessen Nederlands gevolgd heeft (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 13). Verzoekers pleegzorgbegeleider stelt dat verzoeker samen met zijn broer een warm en ondersteunend netwerk uitgebouwd heeft dat hem een gevoel van veiligheid biedt (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 3). Verzoekers voogd bevestigt dit en stelt dat verzoeker niet alleen staat maar omringd wordt door een sterk netwerk en zijn broer, die een stabiel en zorgzaam figuur is (aanvullende nota 13 januari 2026, stuk 12). De netwerkobservator van pleegzorg beschrijft dat verzoeker en zijn broer veel contact met de burens in de straat hebben, dat zij terecht kunnen bij hun huisbaas en dat ze een netwerk hebben opgebouwd in België dat verder gaat dan mensen uit de Afghaanse gemeenschap. Over zijn broer wordt gesteld dat hij heel sociaal is, veel mensen in de buurt kent, tewerkgesteld is bij B-post, dat hij weet hoe belangrijk het is om werk te hebben en dat hij zijn broer aanmoedigt om Nederlands te leren zodat hij nadien een diploma kan behalen. De observator stelt nog dat er een mooie band is tussen de broers en dat verzoeker bij zijn broer rust vindt en mee betrokken wordt in zijn netwerk en bij zijn vrienden. (verzoekschrift stuk 11). De begeleidster van team Mina deelt mee dat de begeleiding van Minor Ndako overgedragen werd aan Pleegzorg Antwerpen op 10 juli 2025. Zij geeft aan dat zij, in de periode dat zij verzoeker en diens broer heeft begeleid, een heel goed contact met hen had, dat ze verzoeker leren kennen heeft als een vriendelijke kwetsbare jongen die altijd zeer attent en zeer gevoelig is, voor iedereen goed wilt doen en getekend is door zijn verleden (aanvullende nota 13 januari 2026, stuk 1). Voorgaande stukken tonen duidelijk aan dat verzoeker, mede via zijn broer, in België in aanraking is gekomen met bepaalde westerse denkbeelden. Niet alleen blijken de talrijke inspanningen tot integratie zowel van verzoeker als die van zijn broer, maar daarnaast kan het niet worden uitgesloten dat hij hierdoor dreigt in een dermate negatieve aandacht van de Taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban, op te volgen.

Daarnaast legt verzoeker verschillende documenten voor waaruit blijkt dat hij tijdens zijn verblijf in België deelgenomen heeft aan verschillende activiteiten, actief is op de arbeidsmarkt en gewaardeerd wordt door de mensen met wie hij in contact komt. Zo blijkt dat hij in de zomervakantie 2025 gedurende één week meegedaan heeft met een kamp (verzoekschrift, stuk 6). Zijn voogd gaat in op dit zomerkamp en stelt dat verzoeker hier samen met een twintigtal anderstalige jongeren aan heeft deelgenomen en hij erin geslaagd is warme contacten op te bouwen zowel met Afghaanse jongeren als met jongeren met een andere achtergrond en religie (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 1). Een monitor die verzoeker heeft leren kennen tijdens een bizonkamp Yala Yala getuigt dat verzoeker in het begin terughoudend en verlegen was, maar zich vrij snel een plaats gaf binnen de groep en er toch snel in slaagde om verbinding te maken. Hij omschrijft verzoeker als een fijngevoelige jongen die zorgzaam kan zijn en duidelijk zoekende is naar zichzelf. Hij vervolgt dat hij niet bang was om verantwoordelijkheden op te nemen voor zijn gedrag en oprechte excuses aan te bieden wanneer hij een fout maakte. Hij omschrijft verzoeker verder als een veerkrachtige jongen die ondanks moeilijkheden zijn best doet om zich aan te passen, relaties aan te gaan en respectvol om te gaan met anderen (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 15). Verzoekers pleegzorgbegeleider geeft aan dat verzoekers verregerende fysieke paniekaanvallen heeft gehad, maar dat die beduidend zijn afgenomen sinds de start van het begeleidingstraject op 29 november 2024. Volgens hem heeft verzoeker veel vertrouwen in de hulpverleners en ervaart hij meer stabiliteit. Hij geeft aan dat verzoeker sterk gemotiveerd is om zijn leven

in België op te bouwen en tijdens de wachttijd voor onderwijs, studentenjobs uitvoerde die hij tot op heden doet. Hij stelt dat verzoeker een groot rechtvaardigheidsgevoel heeft, het belangrijk vindt dat er tijd wordt genomen om hem te begrijpen en anderen ook zal ondersteunen in het begrijpbaar maken en veel belang hecht aan zijn uiterlijk. Ondanks de trauma's uit het verleden, zou verzoeker inzetten op integratie, opleiding en een toekomstperspectief in België biedt (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 3). Een trajectbegeleider bij *Rising You* vzw deelt in een brief van 25 december 2025 mee dat verzoeker gestart was aan een oriënteringsproject gericht op anderstaligen van OKAN-onderwijs, dat verzoeker interesse toonde in het werken met machines en diverse materialen, maar dat hij omwille van onvoldoende mentale ruimte het project niet heeft kunnen beëindigen (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 2). Verzoeker legt verschillende steunbrieven neer die hem positief beschrijven (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 10). Een uitbater van een nachtwinkel ervaart verzoeker als een zeer vriendelijke, beleefde en behulpzame jongeman, die een meerwaarde biedt voor zijn omgeving en die zich op een bewonderenswaardige wijze aanpast aan het leven in België. Hij vervolgt dat hij verzoeker regelmatig in gesprek ziet met andere klanten en dat hij openstaat voor andere culturen en steeds probeert om zijn kennis van taal, normen en culturele gewoontes uit te breiden. Het valt hem op dat zijn communicatieve vaardigheden vooruitgaan (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 16). De heer A.B.O. geeft in zijn schrijven aan dat hij verzoeker leren kennen heeft via een buddywerking, waarbij hij hem begeleidde en ondersteunde in zijn schooltaken en twee keer per week afspraken en dat hij met verzoeker ook andere activiteiten deed. Hij omschrijft dat verzoeker het zeer moeilijk gehad heeft voor zijn komst naar België en dat zijn zorgen zijn toegenomen door de negatieve beslissing. Hij omschrijft verzoeker als een vriendelijke, behulpzame, hardwerkende, sociale en eerlijke jongen en gaat nog in op de situatie in zijn thuisland die hij omschrijft als bijzonder schrijnend (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 5). Een vriend van verzoeker stelt dat ze veel samen doen, verzoeker zijn best doet om te communiceren en bereid is om meer informatie te verstrekken (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 10). Op de foto's is verzoeker afgebeeld alleen of samen met andere personen al dan niet tijdens het uitvoeren van bepaalde activiteiten (aanvullende nota 7 januari 2026, stukken 13, 14, 17). Het document van My Career toont aan dat verzoeker actief is op de arbeidsmarkt (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 9).

Verder geeft verzoekers voogd geeft aan dat zij in november 2025 verzoekers vriendinnetje heeft leren kennen, een Belgisch niet-moslim meisje. Zij wijst erop dat dit problematisch is onder het talibanregime. Zij wenst erop te wijzen dat verzoeker zich op meerdere subtiele manieren distantieert van het talibanregime, dat hij zijn vormende jeugd jaren grotendeels in Europa doorgebracht heeft en dat hij in opstand komt wanneer hij onrecht ervaart (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 1). Verzoeker legt video posts en foto's neer, die aantonen dat hij innig omgaat met een meisje (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 18). De heer A.B.O. geeft aan dat verzoeker hem verteld had over zijn vriendin, die een belangrijke emotionele steun vormt voor hem en dat hij hieromtrent zijn vrees heeft geuit omdat dergelijke liefdesrelatie in Afghanistan ernstige gevolgen kan hebben (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 5). Hoewel een feitelijke relatie met een Belgische niet-moslim meisje op zich niet volstaat om aan te nemen dat verzoeker verwerst gedrag vertoont dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging die voor hem bijzonder belangrijk is om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden, betreft dit wederom een element dat mee in overweging moet worden genomen bij de globale beoordeling van de omstandigheden die verzoekers situatie kenmerken. Ter zitting verklaart hij in dit verband nog dat zijn broer in België en zijn familie in Afghanistan deze relatie in het begin niet goedkeurden, maar dat zijn broer het nu wel laat gebeuren. Zijn voogd wenst dit te preciseren en stelt dat zijn broer voornamelijk ongerust was dat verzoeker zich door zijn relatie niet zou kunnen concentreren op zijn schoolse activiteiten. Op de vraag wat er zou gebeuren met zijn relatie moest zijn familie hem in België vervoegen, antwoordt hij dat ze eens in België, deze relatie wel zullen begrijpen omdat het hier normaal is. Verzoeker geeft hiermee aan dat hij zich bewust is van de verschillende manier waarop gekeken wordt naar relaties tussen man en vrouw.

Het attest van het Rode Kruis vermeldt dat verzoeker op 17 juli 2025 is langs geweest op de dienst Restoring Family Links (aanvullende nota 7 januari 2026, stuk 8). Hierover bevestigd ter terechtzitting licht verzoeker toe dat hij en zijn in België verblijvende broer op zoek zijn naar hun andere broer.

Voorts blijkt dat verzoeker getuigt van een bepaalde psychologische kwetsbaarheid. Verzoeker legt verschillende medische attesten neer waaruit blijkt dat hij nood zou hebben aan psychologische begeleiding en dat hij in België tweemaal een aanval van bewustzijnsverlies heeft doorgemaakt (verzoekschrift, stuk 9; AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 6, 9; aanvullende nota 7 januari 2026, stukken 12a, 12b en 12c). In de contactverslagen van zijn overzicht van het medisch dossier staat te lezen dat verzoeker psychologische ondersteuning vraagt, gestresseerd is en gedachten over automutilatie gehad heeft. Het verslag van de psycholoog van 25 februari 2025 vermeldt dat verzoeker veel verdriet ervaart en dat er sprake is van een traumatische voorgeschiedenis en van een nood aan psychologische begeleiding. Hoewel niet gepreciseerd wordt welke psychologische problematiek concreet werd vastgesteld of wat de aard, ernst of duur de vooropgestelde begeleiding zou zijn, blijkt wel degelijk dat verzoeker, zoals ook reeds *supra* aangestipt werd in de getuigenverklaringen, ervoor open staat om zich psychologisch te laten begeleiden en hij zelf erkent hier nood aan te hebben.

Verzoeker werpt middels verschillende stukken die *supra* werden besproken een duidelijk zicht op de wijze waarop hij invulling geeft aan zijn leven in België en de mogelijke impact van zijn verblijf en activiteiten in België op zijn handelingen, gedragingen en overtuigingen alsook de mate waarin zijn activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de *de facto*-overheid in Afghanistan, dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden.

Uit het geheel van de bijgebrachte stukken en verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf in België en hierdoor wordt ondergedompeld in de Belgische of Europese waarden en normen. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en tijdens zijn buitenschoolse en zomeractiviteiten alsook door het netwerk waarin hij zich bevindt. Daarnaast kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoeker is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd en dat hij hierbij gesteund wordt door zijn broer, die fungeert als pleegouder, de pleegzorgbegeleidster en talrijke leerkrachten en begeleiders. De verschillende getuigenissen die een beeld scheppen over de enorme evolutie en aanpassing die verzoeker heeft doorgemaakt en dit op zeer korte tijd, hoewel dit op zich geen blijk geeft van verwestering, getuigt wel degelijk van een doorgedreven wil tot integratie in zijn hoofde. De neergelegde stukken en de verklaringen ter terechtzitting nopen ertoe vast te stellen dat verzoeker tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een Belgische of Europese manier van leven, alsook de Belgische en Europese waarden en opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting, en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als adolescent waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers actieve deelname aan de Belgische samenleving via zijn opleiding, zijn vrije tijd, zijn contact met zijn broer als pleegouder en de actieve participatie van het pleeggezin en het zich eigen maken van één van de landstalen een impact heeft op zijn sociale ontwikkeling als minderjarige alsook de manier waarop hij zich gedraagt.

Het is aannemelijk dat verzoeker zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf alhier, onbewust 'Belgische of Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier en de verklaringen ter terechtzitting. In een identiteitsvormende fase van zijn leven werd verzoeker aldus blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime zoals hoger beschreven, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn herkomstland, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Er kan worden aangenomen dat hij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op zijn jonge leeftijd bij vertrek, het feit dat hij heden nog maar zeventien jaar is, alsook zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds bijna vijf jaar, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker, zich openlijk bewust is van het verschil in toepassing van de vrouwenrechten in Afghanistan en in België, grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021.

Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven.

Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Hoewel verzoeker verklaart dat hij nog contacten onderhoudt met zijn in Afghanistan verblijvende gezinsleden en niet met zekerheid kan worden vastgesteld waar zijn vader zich bevindt, dient het beginsel van eenheid van het gezin, dat zich in Afghanistan bevindt, te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen,

die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen, te meer gezien verzoeker bij zijn broer verblijft die optreedt als pleegzorger.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, maakt verzoeker, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, aannemelijk dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Er dient vooral te worden gewezen op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) de vaststelling dat hij bijna vijf jaar geleden op zeer jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten; (ii) zijn verblijf in België sedert één jaar en vier maanden als minderjarige; (iii) het niet-betwiste gegeven dat zijn broer in België verblijft en fungeert als pleegouder; (iv) zijn doorzettingsvermogen, integratie, wil en ondersteunend netwerk in België, zoals blijkt uit zijn eigen verklaringen ondersteund door de talrijke getuigenverklaringen en stukken die zijn schoolparcours en vrijetijdsleven in België aantonen; (v) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

4.3.4. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

4.3.5. Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie bijgetreden dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Een intern vestigingsalternatief is momenteel in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde.

4.4. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT, I. FLORIO